

مریم رجوی در پارلمان ایتالیا

۸ مرداد ۱۴۰۴

راه حل سوم : تغییر به دست مردم و مقاومت ایران

نمایندگان و سناتورهای محترم!

از برگزاری این اجلاس و توجه شما به اوضاع فوق‌العاده ایران تشکر می‌کنم.

چهار روز پیش در سپیده‌دم یکشنبه ۵ مرداد، استبداد دینی با اعدام دو مجاهد خلق، بهروز احسانی و مهدی حسنی به یک جنایت وحشیانه دست زد؛ جنایت ریختن خون فرزندان ایران به جرم آزادی‌خواهی، جنایت نقض ابتدایی‌ترین موازین دادرسی عادلانه، جنایت شکنجه و ارباب و تهدید که از سه سال پیش نسبت به اعدام‌شدگان اعمال شد.

دژخیمان بارها، آن‌ها را بر سر دو راهی گذاشتند: ندامت و حفظ جان یا اعدام و سربهدار شدن در صورت ایستادگی بر سر موضع، یعنی دفاع از آزادی مردم ایران و یک ایران آزاد. اما انتخاب آن‌ها همان بود که ۳۰ هزار زندانی سیاسی قتل‌عام شده در سال ۶۷ در پیش گرفتند. بهروز احسانی شجاعانه گفت: «من بر سر جانم با کسی چانه نمی‌زنم و آماده‌ام تا جانم را فدیة راه‌رهایی مردم ایران کنم». و مهدی حسنی گفت: من هوادار سازمان پر افتخار مجاهدین خلق ایران با افتخار اعلام می‌کنم که جان خود را در راه آزادی وطن و مردم شریف ایران تقدیم می‌کنم.

بله رژیم‌می که در سراشیب سرنگونی است، با این اعدام‌ها به رو آوردن جوانان به مجاهدین واکنش نشان می‌دهد. قضاییه رژیم، جرم این دو قهرمان را «اجتماع و تبانی علیه امنیت» رژیم اعلام کرده است. اما اجتماع و اقدام برای برهم زدن امنیت نظام ولایت فقیه و قیام برای به‌زیر کشیدن آن کاری است که عموم مردم ایران برای آن آماده‌اند.

بله، اگر این جرم است، هر ایرانی به آن افتخار می‌کند.

روح حاکم بر مردم ایران، روح قیام و شورش است. حتی زندان‌ها به مراکز مقاومت تبدیل شده‌اند. پاسخ رژیم برای جلوگیری از قیام بعدی، موج دستگیری‌ها، افزایش فشار علیه زندانیان سیاسی و احکام اعدام

علیه مخالفین به خصوص مجاهدین خلق است. سوال بزرگ این است که در نبرد سرنوشت مردم ایران با رژیم آخوندی، جامعه جهانی می‌خواهد کجا بایستد؟

به‌عنوان مقاومتی که ۲۳ سال پیش در مرداد سال ۱۳۸۱، نخستین افشاگر تأسیسات پنهانی آخوندها و سپاه پاسداران برای ساختن بمب اتمی بوده و به‌عنوان مقاومتی که از ۴۳ سال پیش، نخستین افشاگر صدور بنیادگرایی و ارتجاع تحت نام اسلام از جانب آخوندها بوده و نقشه آن‌ها برای صدور انقلابشان به کشورهای خاورمیانه و رسیدن به مدیترانه را فاش کرده، می‌گویم در مدارکی که افشا کردیم، عیان شد که نقشه رژیم این بوده که پس از اشغال عراق باید از سوریه به سمت قدس رفت. هم‌چنین باید بعد از کربلا برای رسیدن به مکه به عربستان سعودی رفت.

بله، مقاومت ما از سال‌ها پیش هشدار داده که مماشات و سکوت و انفعال دولت‌ها، برای فاجعه آفرینی‌های ضدانسانی بیشتر به رژیم دست باز می‌دهد. باید برای نجات جان زندانیان سیاسی دست به اقدام فوری زد. مماشات با این رژیم و سکوت و بی‌عملی و به‌رسمیت نشناختن مقاومت عادلانه مردم ما، راه را بر جنگ و جنایت این رژیم در کشورهای منطقه و تروریسم در سراسر جهان، باز می‌کند. این همان خطای چهاردهه گذشته است که در نقطه‌یی به جنگ با این رژیم با قیمتی بسیار بیشتر، منجر می‌شود. این خطا وقتی جدی‌تر می‌شود که به‌یاد بیاوریم موقعیت ایران یکی از خطرترین چالش‌های جهان امروز است. از نظر تاریخی این رژیم در تمامیت‌اش در لبه پرتگاه سرنگونی است یک لحظه سرنوشت‌ساز پدیدار شده که قادر است ایران و منطقه را دگرگون کند.

نمایندگان محترم!

من امروز به خانه دموکراسی ایتالیا آمده‌ام برای ارائه یک نقشه مسیر جامع. نقشه مسیری که متکی به انرژی‌ها و توانایی‌های جامعه به‌پاخاسته ایران است و در جهت یک تغییر بزرگ برای به‌زیر کشیدن استبداد دینی پیش می‌رود.

دستیابی به این هدف مبتنی بر راه‌حل سوم است: یعنی نه جنگ خارجی، نه دیکتاتوری دینی و مماشات با آن، بلکه تغییر رژیم به‌دست مردم و مقاومت سازمان‌یافته ایران.

راه حل سوم پاسخ بن بست کنونی مساله ایران

دو راهی مماشات یا جنگ خارجی، نتیجه حذف مردم از معادله سرنوشت است. به‌جای آن مردم ایران از میان خون و رنج بسیار، شاهراه پیروزی را گشوده‌اند که همانا راه‌حل سوم است. تکرار می‌کنیم که مردم و مقاومت ایران برای سرنگونی رژیم نه پول می‌خواهند نه سلاح. بلکه خواهان آنند که هیچ‌کس در کنار این رژیم نایستد. درستی و اصالت راه‌حل سوم در تحولات بزرگ اخیر محک خورده است.

که می‌توان آن را این چنین خلاصه کرد:

۱. راه حل سوم پاسخ بن بست جهانی در برابر استبداد مذهبی در این زمانه است. قطع کردن دست این رژیم از بمب اتمی و برچیدن بساط جنگ افروزی آن، فقط یک راه دارد و آن به زیر کشیدن رژیم توسط مردم و مقاومت ایران است. هر راهی غیر از این هم ننگ و هم جنگ را به جامعه جهانی تحمیل می‌کند.

مسئله ایران در تمامیت خود به مراتب فراتر از برنامه اتمی این رژیم است. مسئله ایران در اصل، جنگ مردم و مقاومت ایران با استبداد دینی است.

۲. راه حل سوم متکی به قیام و مقاومت سازمان یافته فرزندان مردم ایران در کانون های شورشی و ارتش بزرگ آزادی است و پاسخ نیروی اهریمنی سپاه پاسداران است.

۳. راه حل سوم چکیده خون و رنج مبارزه مردم ایران از مشروطه تا به حال در برابر دو دیکتاتوری سلطنتی و دینی است. آن ها که همواره در یک همدستی شوم علیه منافع مردم ایران بوده اند. راه حل سوم صفحه تاریک شاه و شیخ را ورق می‌زند و جامعه‌یی بر اساس آزادی و دموکراسی بنا می‌کند.

۴. راه حل سوم تکامل مبارزه تاریخی مردم ایران برای استقلال و آزادی است. این راه حل سرشتی دموکراتیک دارد که قدرت را با روندی دموکراتیک به مردم ایران انتقال می‌دهد و یک دموکراسی پیشرفته را بنیان می‌گذارد. این راه حل به قول رهبر مقاومت ادامه و میراث تاریخی راهبرد مصدقی «موازنه منفی» است و اولویت آن با شکوفایی حاکمیت مردم و توسعه اقتصادی و اجتماعی دموکراتیک ایران است.

۱۳۰ رشته افشاگری در باره بمب سازی اتمی رژیم

رژیم آخوندی همه روزه اصرار و تکرار می‌کند که از برنامه اتمی دست برنمی‌دارد. این برنامه شوم برای ایران و مردم محروم اش حاصلی نداشته الا دود شدن دو تریلیون دلار از ثروت شان، به نابودی کشاندن زیرساخت های کشور که حالا دیگر مردم آب و برق و گاز هم ندارند و درگیر کردن این کشور در جنگ.

بله، خامنه‌ای به قیمت نابودی کشور می‌خواهد سرنگونی حتمی رژیم اش را عقب بیندازد. اما همان مقاومتی که تا به حال با بیش از ۱۳۰ افشاگری، مانع برنامه بمب سازی اتمی رژیم شده، با تکیه بر قیام مردم، هم دست رژیم را از سلاح هسته‌یی قطع می‌کند و هم حاکمیت مردم را از اسارت ۴۶ ساله این رژیم، آزاد می‌کند.

پاسخ دو ادعای واهی

اکنون این رژیم و طرف‌هایی که بقای این رژیم را بر یک ایران دموکراتیک ترجیح می‌دهند، تلاش می‌کنند با دو ادعای واهی، با سرنگونی رژیم مقابله کنند:

اول این ادعا که مخالفان رژیم توان سرنگونی آن را ندارند.

دوم، می‌گویند سرنگونی رژیم در ایران هرج و مرج ایجاد می‌کند.

منکران توانایی مردم و مقاومت ایران بر جنبشی چشم می‌پوشند که بیش از ۴ دهه است بی‌وقفه با رژیم حاکم در نبرد است. شبکه‌یی متشکل از کانون‌های شورشی در سراسر کشور دارد که به‌رغم حاکمیت یک اختناق وحشی، هیچ‌گاه دست از فعالیت برنمی‌دارند. جنبشی که ولی فقیه و مقام‌های ارشد رژیم بارها درباره نقش محوری آن در قیام‌ها هشدار داده‌اند.

اگر این رژیم یک مقاومت سراسری و آلترناتیوی توانمند و مصمم در برابر خود نداشت، هرگز مثل امروز به موقعیت سرنگونی سقوط نمی‌کرد.

در مورد ادعای هرج و مرج بعد از سرنگونی باید بگوییم که:

اولاً، در این نظریه به تجربه کشورهایی نظیر عراق استناد می‌شود در حالی که در آن نمونه‌ها، یکی از عوامل آشوب و از هم گسیختگی، دخالت‌ها و جنایت‌های رژیم حاکم بر ایران بود.

ثانیا، در ایران یک مقاومت سازمان‌یافته وجود دارد و تاکنون بیش از صد هزار تن از فرزندان مردم ایران در مبارزه برای آزادی جان فدا کرده‌اند.

این مبارزه، چنان پیوندهایی در درون جامعه ایجاد کرده که در اوج بحران‌های سیاسی نیز جایی برای تفرقه و کشمکش باقی نمی‌گذارد.

در قیام‌های ۸۸، ۹۶، ۹۸ و ۱۴۰۱ همدلی و از خودگذشتگی‌هایی که مردم نسبت به هم نشان می‌دادند از صحنه‌های انگیزاننده قیام‌ها بود. در قیام ۱۴۰۱ همه مردم ایران در کنار هم خواستار سرنگونی رژیم آخوندها بودند. و شعارهای «از کردستان تا تهران، یا از زاهدان تا تهران جانم فدای ایران» سر دادند. وانگهی وجود یک جایگزین دموکراتیک تضمین استوار و محکمی برای عبور آرام کشور از تلاطم‌های بعد از سرنگونی رژیم است.

این تضمین، شورای ملی مقاومت است که مهم‌ترین رسالتش انتقال قدرت به مردم ایران است. هم‌چنان که گفته‌ام هدف ما به‌دست گرفتن قدرت به هر قیمت نیست، هدف ما تضمین آزادی، دموکراسی و انتخاب آزادانه مردم به هر قیمت است.

- شورا به عنوان دیرپاترین ائتلاف سیاسی تاریخ معاصر با ۴۴ سال سابقه از اعتبار و شناخته‌شدگی مکفی نزد جامعه ایران برخوردار است.

- به سازمان یافته‌ترین جنبش تاریخ معاصر ایران، یعنی سازمان مجاهدین با ۶۰ سال سابقه مبارزاتی متکی است.

- نیروی پرشماری از متخصصان، صاحب‌نظران در داخل و خارج ایران در صفوف هواداران خود دارد که هم در مرحله انتقال قدرت و هم در مرحله توسعه دموکراتیک کشور نقش مؤثری ایفا می‌کنند.

قانون‌گذاران محترم، دوستان عزیز!

اکثریت اعضای مجلسین ایتالیا در بیانیه‌های جداگانه از برنامه ده‌ماده‌یی مقاومت ایران حمایت کرده‌اند که هم‌چون ۴۰۰۰ قانون‌گذار دیگر در دو سوی آتلانتیک، بیانگر انتخاب آنان برای ایستادن در جهت درست تاریخ است.

باشد که ایتالیا با قرار گرفتن در کنار مردم و مقاومت سازمان‌یافته آن‌ها و به‌رسمیت شناختن مبارزه مردم ایران برای سرنگونی رژیم، آغازگر فراز تازه‌یی از دوستی تاریخی دو ملت باشد.